

KURZĄCY (1) *part praes act*

N sg m kurzący.

Sł stp s.v. kurzyć (się), *Cn, Linde brak.*

Sprawiający, by się coś tliło i dawało dym, kadzący tu: o dymach ofiarnych: lud ofiářował y kądził (marg) lud ofiářuiący y kurzący. (-) BudBib 4.Reg 12/3.

Synonim: kadzący.

Cf **KURZYĆ**

AK